

ΤΑ ΜΕΤΩΠΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Περιοχή που ελέγχεται από τους ρωσόφωνους αυτονομιστές

- Στις 28 Αυγούστου
- ▨ Στις 18 Ιουνίου
- ★ Σημεία πρόσφατων μαχών
- ✱ Σημείο πτώσης του Boeing των Μαλαισιανών Αερογραμμών
- Αντάρτες
- Ουκρανοί

ΠΗΓΗ: Reuters

ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ

Παρακολουθούμε τα τελευταία 24ωρα μια άνευ προηγουμένου ένταση στις σχέσεις της Ευρώπης με τη Ρωσία που μόνο σε περιόδους Ψυχρού Πολέμου παραπέμπει. Ο ένας μετά τον άλλον οι Ευρωπαίοι ηγέτες καταδικάζουν την εισβολή -αν και την αποκαλούν διεύθυνση- Ρώσων στρατιωτών στην Ουκρανία και μιλάνε για νέες κυρώσεις που έρχονται. Το NATO συζητά να στρέψει την αντιπυραυλική ασπίδα του προς τη Ρωσία, δηλαδή η Ρωσία αντιμετωπίζεται πλέον ως απειλή και το τελευταίο γεγονός μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές ήταν το ότι η Πολωνία και η Ουκρανία έκλεισαν τον εναέριο χώρο τους για το αεροπλάνο που μετέφερε το Ρώσο υπουργό Αμυνας.

Πρωτοφανή πράγματα, 25 χρόνια μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου. Είναι η πρώτη φορά από τότε που το NATO ασχολείται ξανά σε τέτοιο βαθμό με τη Ρωσία και αντιμετωπίζει πλέον ένα σοβαρό ζήτημα για το αν και κατά πόσο πρέπει να προχωρήσει στη ρήξη με τη Ρωσία.

Πριν από ένα χρόνο ο **Βαλερί Γκερσίμοφ**, αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων της Ρωσίας, σε άρθρο του σε στρατιωτική επιθεώρηση έγραφε ότι «οι μέθοδοι της πολεμικής εμπλοκής έχουν πλέον αλλάξει» και περιλαμβάνουν πολιτικά, οικονομικά, ανθρωπιστικά, πληροφοριακά και άλλα μη στρατιωτικά μέσα. Μέχρι στιγμής αυτό ακριβώς βλέπουμε να γίνεται στην Ουκρανία. Ένας «υβριδικός πόλεμος», που βεβαίως έχει νεκρούς και σφαίρες αλλά που εξελίσσεται σκληρότερος εκτός των πεδίων των μαχών. Αυτή την εβδομάδα, σύμφωνα με το NATO, ο ρωσικός στρατός εισέβαλε στην Ουκρανία και άνοιξε ένα νέο μέτωπο στα νότια της χώρας κοντά στην Αζοφική Θάλασσα. Πιστοί στο σοβιετικό δόγμα που λέει ότι «η κινητο-

ποίηση του στρατού δεν γίνεται ποτέ μετά την κήρυξη του πολέμου, αλλά προετοιμάζεται πολύ πριν», το NATO θεωρεί ότι η Ρωσία προετοιμαζόταν χρόνια γι' αυτή τη στιγμή.

Τι επιδιώκει τώρα η Μόσχα όμως και γιατί καθυστέρησε τόσο να επέμβει αφού το είχε προετοιμάσει; Στόχος του **Βλαντιμίρ Πούτιν** είναι κατ' αρχάς να ανακουφίσει τους ρωσόφωνους αντάρτες και να τους δώσει τη δυνατότητα να σταθεροποιήσουν την παρουσία τους στις περιοχές που ελέγχουν. Η Ρωσία θέλει να παγώσει τη σύγκρουση. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να μείνουν μεγάλα κομμάτια στην Ανατολική Ουκρανία υπό τον έλεγχο των ανταρτών, ώστε το Κίεβο να συρθεί σε ανακωχή και διαπραγματεύσεις. Αν συμβεί αυτό, οι διαπραγματεύσεις θα πάρουν χρόνια και θα έχει δημιουργηθεί άλλη μια de facto αυτόνομη περιοχή όπως η Αμπχαζία ή η Υπερδνειστερία. Ετσι, η Ρωσία θα έχει πετύχει το βασικό στόχο της, που θα είναι να αποτραπεί η Ουκρανία να μπει στο NATO. Και μελλοντικά βλέπουμε... Αλλωστε, δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι το Κίεβο θα έχει πάντα μια φιλοδυτική κυβέρνηση.

Για να το επιτύχει όμως αυτό ο Πούτιν έπρεπε να αποτρέψει μια ήττα των ανταρτών οι οποίοι το τελευταίο διάστημα είχαν σημαντικές απώλειες. Θα απαντήσει το NATO; Ίσως οι Ρώσοι να σκέφτονται ότι οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους είναι ήδη αρκετά μπλεγμένοι με τη Μέση Ανατολή και ότι τους συμφέρει να τελειώνουν την ιστορία της Ουκρανίας μια ώρα αρχύτερα. Η συνάντηση της περασμένης Τρίτης όμως μεταξύ Δύσης - Ρωσίας και Ουκρανίας άλλα έδειξε. Καμία από τις τρεις πλευρές δεν είναι προς το παρόν έτοιμη για συμβιβασμό και πολύ περισσότερο η Ρωσία. ■

Η θηλιά του ΔΝΤ στο λαιμό της Ουκρανίας

ΣΤΟ ΧΕΙΛΟΣ της αβύσσου βρίσκεται η οικονομία της Ουκρανίας, η οποία κυριολεκτικά εκλιπαρεί το ΔΝΤ να συνεχίσει να της εκταμιεύει τις δόσεις ενός δανείου συνολικού ύψους 17 δισ. δολαρίων για να μπορέσει να καλύψει τις στοιχειώδεις ανάγκες του κράτους.

Την περασμένη Παρασκευή, ο πρωθυπουργός **Αρσένι Γιάτσενιουκ** ουσιαστικά υπαινιχθηκε ότι το κράτος θα κατεβάσει ρολά αν το ΔΝΤ δεν δώσει αμέσως το «πράσινο φως» για την εκταμίευση της τελευταίας δόσης του 1,4 δισ. δολαρίων, όπως και τελικά έγινε μετά από πολλές πιέσεις την Παρασκευή αργά το απόγευμα.

«Τα έσοδα που χάνουμε από τις επαρχίες του Ντόνετσκ και του Λουγκάνσκ (σ.σ.: υπολογίζεται ότι παράγουν το 17% του ουκρανικού ΑΕΠ) είναι μηδαμινά μπροστά στα έξοδα του πολέμου που διεξάγουμε», είπε σε δραματικούς τόνους ο Γιάτσενιουκ.

Παρά την οικονομική αιμορραγία, ο πρόεδρος **Πέτρο Ποροσένκο** εξήγειλε αύξηση των αμυντικών δαπανών κατά 2,2 δισ. δολάρια, τα οποία είναι άγνωστο από πού θα βρεθούν.

Η θηλιά που έχει περάσει το ΔΝΤ γύρω από το λαιμό της Ουκρανίας, απαιτώντας «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις» ακόμη και υπό αυτές τις συνθήκες, οδήγησε πριν από λίγες μέρες σε παραίτηση τον (εκλεκτό της Δύσης) υπουργό Οικονομικών, **Πάβλο Σερεμέτα**. Ο ίδιος έριξε τις ευθύνες για τις καθυστερήσεις στη «γραφειοκρατία του χθες» και τους «οπαδούς του Γιανούκοβιτς», που εξακολουθούν να ασκούν επιρροή στη Βουλή του Κιέβου.

Η αλήθεια όμως είναι πως αυτά που ζητούν οι συνεργάτες της **Κριστίν Λαγκάρντ** είναι αδιανότα για μια χώρα που βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση και η οικονομία της βιώνει ύφεση 6%-7%. Πέρα από τον κλασικό στόχο της «μείωσης του ελλείμματος», που συνεπάγεται μειώσεις μισθών και συντάξεων, μείωση των κρατικών δαπανών κλπ., οι γραφειοκράτες της Ουάσιγκτον απαιτούν από την ουκρανική κυβέρνηση να αυξήσει τους λογαριασμούς του ρεύματος και του φυσικού αερίου σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις, κάτι που αν συμβεί θα ξεσηκώσει κυριολεκτικά επανάσταση!

Εν μέσω όλου αυτού του χάους, η Ουκρανία (έστω ότι έχει απομείνει από αυτήν) οδεύει προς πρόωρες βουλευτικές εκλογές τον Οκτώβριο. Όσο για τον παραιτηθέντα υπουργό Οικονομικών, τον αντικατέστησε προσωρινά ο αναπληρωτής υπουργός **Ανατόλι Μακσιούτα**. Ούτε ψύλλος στον κόρφο του...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ

Επειτα από πολλή πίεση, αργά το απόγευμα της Παρασκευής το Ταμείο έδωσε το «πράσινο φως» για την εκταμίευση της τελευταίας δόσης του 1,4 δισ. δολαρίων